

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 26Cb/15/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114232701
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Krajčí
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1114232701.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom JUDr. Milanom Krajčim v spore žalobcu: Union poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 10, 813 60 Bratislava, IČO: 31 322 051, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, o zaplatenie úrokov z omeškania, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 380,50 eur od 27. novembra 2014 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.055,30 eur od 5. februára 2015 do zaplatenia, to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti uplatneného úroku z omeškania žalobu zamietajú.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou z 20. novembra 2014 v znení jej zmeny pripustenej súdom na pojednávaní dňa 3. februára 2020 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1.435,80 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody.

2. Rozsudkom z 3. februára 2020, č. k. 26Cb/15/2015-244 súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1.435,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 12. novembra 2014 do zaplatenia a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2.1. Na základe odvolania žalovaného Krajský súd v Bratislave uznesením z 26. januára 2021, č. k. 3Cob/158/2020-281 rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa úroku z omeškania a v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. V aktuálnom štádiu je predmetom sporu len nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania, v časti istiny je vyhovujúci rozsudok z 3. februára 2020, č. k. 26Cb/15/2015-244 právoplatný.

3.1. Z uvedeného dôvodu súd v spore rozhodol bez nariadenia pojednávania s poukazom na znenie ustanovenia § 177 ods. 2 písm. a/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), keďže hodnota sporu neprevyšovala sumu 2.000,-- eur a išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia. Zároveň súd pri posúdení, či sú splnené podmienky pre rozhodnutie v spore bez nariadenia pojednávania, prihliadol aj na zásadu hospodárnosti konania, a to aby sa v spore - v ktorom ide o zaplatenie bagateľnej sumy - zbytočne navyšovali stranám sporu trovy konania. Vo veci bol rozsudok verejne vyhlásený dňa 8. marca 2022, pričom oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu dňa 21. februára 2022.

4. Zo stranami sporu predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalobca ako poisťovateľ poškodeného si listom z 30. júla 2014 uplatnil u žalovaného nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla vinníka v celkovej výške 380,50 eur. Predmetný list bol žalovanému doručený dňa 11. augusta 2014. Následne si žalobca listom doručeným žalovanému dňa 20. októbra 2014 uplatnil doplatok nároku na náhradu škody v celkovej výške 1.055,30 eur. Žalovaný žalobcovi uplatnený nárok na náhradu škody na základe výzvy riadne a včas nevyplatil.

5. Podľa ustanovenia § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a/ skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b/ poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

5.1. Poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia (ods. 7).

5.2. Ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (ods. 8).

5.3. Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

6. Žalobca si v konaní v uplatnil úrok z omeškania z dlžnej sumy od 12. novembra 2014 do zaplatenia. Žalovaný sa bránil tým, že žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania nevznikol s odkazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ v príslušnom gramatickom tvare) z 22. novembra 2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017, keď si podľa svojho názoru splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. s tým, že sa do omeškania môže dostať až po právoplatnosti rozsudku, ktorým bola poškodenému priznaná náhrada škody.

7. Pokiaľ ide o rozhodnutie o uplatnenom príslušenstve pohľadávky, súd poukazuje na to, že rozsudok najvyššieho súdu z 22. novembra 2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017 bol zrušený nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“ v príslušnom gramatickom tvare) zo 14. októbra 2021, sp. zn. III. ÚS 309/2020. Rovnako tak nálezmi zo 14. októbra 2021, sp. zn. III. ÚS 214/2020 a z 28. októbra 2021, sp. zn. III. ÚS 215/2020 boli ústavným súdom zrušené aj rozsudok najvyššieho súdu z 26. februára 2019, sp. zn. 1Cdo/212/2017, resp. rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 25. apríla 2019, sp. zn. 9Co/211/2018. Vo všetkých troch prípadoch boli ústavným súdom zrušené rozhodnutia všeobecných súdov, ktorými bolo konštatované, že poškodený nemá voči poisťovni nárok na úrok z omeškania v prípade náhrady škody podľa zákona č. 381/2001 Z. z. pred právoplatnosťou rozsudku o nároku na náhradu škody, čo znamená, že ústavným súdom došlo k zrušeniu rozhodnutí, v ktorých bol vyslovený právny názor totožný s argumentáciou žalovaného prezentovanou v rozhodovanom spore.

7.1. Súd zvýrazňuje tú skutočnosť, že rozhodnutia všeobecných súdov, ktoré dali v časti úrokov z omeškania za pravdu poisťovateľom, boli zrušené s odôvodnením, že ich závery boli v rozpore s ústavou garantovaným právom na súdnu ochranu pre zjavnú chybu v ich právnom posúdení. Je tak zrejmé, že ústavný súd odmietol argumentáciu okrem iného prezentovanú žalovaným v rozhodovanom spore. Z tohto dôvodu musí súd odmietnuť ako neprípustnú a nemajúcu oporu v zákone argumentáciu žalovaného o nedôvodnosti nároku žalobcu na uplatnený úrok z omeškania.

7.2. Súd konštatuje, že naopak v záujme spravodlivého rozhodnutia v spore je oprávnený a zároveň povinný rešpektovať judikatúru ústavného súdu ako najvyššej súdnej autority s poukazom na znenie článku 2 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku. Významné je v tejto súvislosti v nadväznosti na závery ústavného súdu znenie ustanovenia § 134 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z., v zmysle ktorého bude najvyšší súd pri opätovnom rozhodovaní vo veciach, v ktorých ústavný súd zrušil ako protiústavné jeho skoršie rozsudky, viazaný právnym názorom ústavného súdu vyslovených

v nálezoch zo 14. októbra 2021, sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 309/2020. Uvedené znamená, že je nemysliteľné, aby najvyšší súd vyslovil v ďalšom konaní odlišný právny názor, než zaujal ústavný súd v predmetných kasačných nálezoch. Preto pre rozhodnutie v spore predstavujú vyššie označené nálezy ústavného súdu dostatočný podklad pre posúdenie nároku žalobcu na úrok z omeškania. Z uvedeného vyplýva, že žalobca má nárok na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej náhrady škody. Navyše súd dopĺňa, že rovnako otázku úrokov z omeškania pri náhrade škody z povinného zmluvného posúdenia ako ústavný súd vyhodnotil aj najvyšší súd v kasačnom uznesení z 23. februára 2022, sp. zn. 3Obdo/27/2021.

7.3. Napokon súd dopĺňa, že keby žalovaný nahradil žalobcovi vzniknutú škodu v celom rozsahu riadne a včas, nebolo by potrebné vôbec riešiť, či žalovaný je alebo nie je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania. Keďže žalovaný nepostupoval v súlade so zákonom a nenahradil poškodenú oprávnenú škodu v celom rozsahu včas (v súlade s ustanovením § 11 zákona č. 381/2001 Z. z.), je povinný znášať aj sankciu za svoj protiprávny postup v podobe platenia úrokom z omeškania. Za splnenie povinnosti zo strany žalovaného pritom nie je možné považovať prípad, keď žalovaný nárok žalobcu na náhradu škody síce v trojmesačnej lehote stanovenej v ustanovení § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. posúdi, ale protiprávne odmietne oprávnený nárok poškodeného na náhradu škody uspokojiť.

8. Pokiaľ ide o posúdenie, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s vyplatením náhrady škody, súd poukazuje na záver ústavného súdu, v zmysle ktorého platí, že ustanovenia zákona o PZP chránia poisťovateľa pred tým, aby nemusel platiť úroky z omeškania v tom prípade, ak je nárok poškodeného dôvodný a jeho dôvodnosť je zistená v komunikácii, ktorú predpokladá § 11 ods. 6 zákona o PZP. Ak by žalovaná poisťovňa postupovala tak, že by sťažovateľke vyplatila jej dôvodne uplatnené nároky v lehote troch mesiacov (§ 11 ods. 6 zákona o PZP) a 15 dní (§ 11 ods. 7 zákona o PZP) od ich uplatnenia si sťažovateľkou, za túto dobu by nevznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania z jej dôvodného nároku, keďže v tomto období žalovaná poisťovňa nebola v omeškaní, keďže vykonávala svoje oprávnenia podľa § 11 ods. 6 a 7 zákona o PZP. Žalovaná poisťovňa však časť sťažovateľkou uplatnenej škody nezaplatila. Preto sa vo vzťahu k sťažovateľke dostala do omeškania (k tomu viď nález ústavného súdu z 28. októbra 2021, sp. zn. III. ÚS 215/2020, bod 28. jeho odôvodnenia).

9. Pri správnej aplikácii § 11 ods. 6, ods. 7 a ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. v súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu sa žalovaný mohol dostať do omeškania uplynutím trojmesačnej lehoty na prešetrovanie udalosti (podľa § 11 ods. 6) a 15dňovej lehoty na plnenie (podľa § 11 ods. 7). Z obsahu súdneho spisu má súd za preukázané, že nárok na náhradu škody bol u žalovaného žalobcom v časti sumy 380,50 eur uplatnený dňa 11. augusta 2014 a v časti sumy 1.055,30 eur uplatnený dňa 20. októbra 2014.

9.1. Žalovaný sa časti sumy 380,50 eur uplynutím 26. novembra 2014 a v časti sumy 1.055,30 eur uplynutím 4. februára 2015 žalovaný do omeškania s vyplatením nároku na náhradu škody, ktorý dobrovoľne poškodenému, resp. žalobcovi neuhradil. Z tohto dôvodu má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške podľa predpisov občianskeho práva (t. j. vo výške 5,05 % ročne) zo sumy 380,50 eur od 27. novembra 2014 do zaplatenia a zo sumy 1.055,30 od 5. februára 2015 do zaplatenia. V časti úroku z omeškania zo sumy 380,50 eur od 12. novembra 2014 do 26. novembra 2014 a zo sumy 1.055,30 eur od 12. novembra 2014 do 4. februára 2015 vyhodnotil súd nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania ako nedôvodný.

10. Na základe uvedeného súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 380,50 eur od 27. novembra 2014 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.055,30 eur od 5. februára 2015 do zaplatenia (výrok I.)

11. V prevyšujúcej časti (t. j. v časti úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 380,50 eur od 12. novembra 2014 do 26. novembra 2014 a zo sumy 1.055,30 eur od 12. novembra 2014 do 4. februára 2015) súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol (výrok II.).

12. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 3 C.s.p. a žalobcovi priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keďže žalobca mal v časti istiny plný úspech, čiastočne neúspešný bol len v časti uplatneného príslušenstva pohľadávky (výrok III.).

12.1. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bratislava I.

Odvolanie má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.) obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) [§ 363 C. s. p.].

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).